II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 юни 2009 година

относно Държавна помощ C 5/07 (ex N 469/05) по отношение на смекчаването на задълженията за предоставяне на информация, наложени на дружествата за морски транспорт, избрали данъчния режим на Дания за облагане на тонажа

(нотифицирано под номер C(2009) 4522)

(само текстът на датски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2009/868/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочената/ите по-горе разпоредба/и ([1]),

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) С писмо от 13 септември 2005 г. ([2]) Дания уведоми Комисията за изменение в режима на данъка върху тонажа в Дания, първоначално разрешен с решение от 12 март 2002 г. ([3]) (дело N 563/01).

(2) Настоящото изменение е заведено като помощ, за която е отправено уведомление, под номер № 469/05. Изменението, за което е отправено уведомление, бе въведено чрез Закон № 408 от 1 юни 2005 г.

(3) С писма от 28 октомври 2005 г., 19 май и 29 август 2006 г. ([4]) Комисията изиска от датските власти да предоставят допълнителна информация, която бе предадена в техните отговори от 22 ноември 2005 г., 30 юни 2006 г. и 29 септември 2006 г. ([5])

(4) С решение от 7 февруари 2007 г. Комисията реши да открие официалната процедура по разследване (наричано по-долу „решението за откриване на процедура“) в съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ([6]) (наричан по-долу „Регламент за процедурата за държавна помощ“). По искане на датските власти с решение от 4 април 2007 г. Комисията прие решение за поправка, с което изменя решението за откриване на процедурата. Известие, с което се резюмира решението, и цялото съдържание на писмото на официалния език — и в поправения му вариант — бяха публикувани в ОВ C 135/6 от 19 юни 2007 г. ([7]).

([1]) ОВ C 135, 19.6.2007 г., стр. 6.

([2]) Заведено под входящ номер TREN(2005) A/23228.

([3]) Текстът на решението на официалния език се намира на следния интернет адрес: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2001/n563-01.pdf С решение от 1 декември 2004 г. (дело N 171/04) Комисията одобри разширяването на списъка на видовете признати помощни операции (тези, които са в тясна връзка и пряко свързани с предоставянето на транспортни услуги), като включи отдаването под наем на търговски помещения на борда на кораби, като магазини или павилиони, независимо дали за трети дружества или за независима част от дружеството за морски транспорт и независимо дали за признати или за непризнати дейности, извършвани в тези павилиони. Текстът на това второ решение на официалния език се намира на следния интернет адрес: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2004/n171-04.pdf

([4]) Входящи номера TREN(2005) D/122520, TREN (2006) D/209990 и D/217824.

([5]) Заведени под входящи номера TREN (2005) A/29975, TREN(2006) A/26422 и A/33708.

([6]) ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

([7]) Вж: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2007/c_135/c_13520070619en00060019.pdf

(5) С писмо от 7 март 2007 г. ([8]) Дания представи своето мнение относно решението за откриване на процедура. Само една заинтересована страна представи становище с писмо от 19 юли 2007 г. ([9])

2. ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

2.1. Описание на мярката, за която е отправено уведомление, относно режима на данъка върху тонажа

(6) Мярката, за която е отправено уведомление, бе описана в решението за откриване на процедура и ще бъде описана отново в този раздел.

(7) Търговските сделки между две дружества, принадлежащи към една и съща група, трябва да се извършват въз основа на принципа на сделката между несвързани лица. Съгласно този принцип трябва да се извършва проверка на съответствието на цените при сделките между свързани дружества, принадлежащи към една и съща група дружества, и пазарните цени. За да позволят на данъчната администрация да проверява дали този принцип се спазва, дружествата трябва да предоставят цялата необходима информация относно търговските си сделки със свързани дружества, принадлежащи към една и съща група.

(8) Закон № 408 от 1 юни 2005 г. освобождава датските дружества за морски транспорт, чиято дейност се облага с данък върху тонажа в Дания ([10]), от задължението им да предоставят на данъчните власти цялата необходима информация относно финансовите им сделки с чуждестранни дружества, принадлежащи към същата група.

(9) По-точно член 1, параграф 9 от посочения закон гласи, че „параграфи от 1 до 8 не се прилагат и за дружества и др., които декларират своя доход съгласно Закона за данъка върху тонажа по отношение на контролирани сделки с чуждестранни юридически лица или обекти за стопанска дейност (вж. параграф 1, алинеи от 2 до 4), при които приходът, реализиран от такива сделки, се разпределя в приход, подлежащ на облагане с данък върху тонажа.“ Параграфи от 1 до 8, на които се позовава този член, се съдържат в член 3Б, параграф 9 от Закона за управление на данъците (Консолидиран закон № 869 от 12 август 2004 г., последно изменен от член 1 от Закон № 1441 от 22 декември 2004 г.). Тези параграфи се отнасят към две основни задължения, наложени на всички датски дружества, действащи на територията на Дания, а именно:

а) систематично да предоставят заедно с декларацията за данъка върху дохода информация относно търговските сделки с чуждестранни свързани дружества; и

б) да подготвят писмена документация относно определянето на цените и условията при тези сделки. Тази документация би следвало да бъде предоставяна на данъчните органи единствено при поискване.

(10) Измененията, за които е отправено уведомление, действително предвиждат освобождаването на дружествата, облагани с данък върху тонажа, от двете задължения по отношение на техните трансгранични сделки, докато те остават в сила за дружествата, облагани с данък върху тонажа, по отношение на сделките между свързани дружества на територията на Дания.

(11) Следователно мярката, за която е отправено уведомление, ще има отражение върху „принципа на сделката между несвързани лица“, посочен в раздел 2.11.1 от първоначалното решение от 12 март 2002 г., се което се одобрява датския режим на данъка върху тонажа ([11]), тъй като тя ще промени задължението за предоставяне на информация и документи, наложено на дружествата, чиято дейност се облага с данък върху тонажа по отношение на техните трансгранични сделки.

(12) Освобождаването от задължението за предоставяне на информация и документи е специално предвидено за дружествата, чиято дейност се облага с данък върху тонажа.

2.2. Описание на съществуващия режим

(13) Режимът на данъка върху тонажа е описан в решения на Комисията от 12 март 2002 г. по дело N 563/01 и от 7 февруари 2007 г. в дело N 469/05. По-долу в този раздел се припомнят основните му характеристики.

(14) Доходът, произтичащ от всички признати операции и подлежащ на облагане съгласно режима на данъка върху тонажа, е обща сума, съответстваща на сбора от твърдо установените суми, определени за всеки плавателен съд въз основа на неговия тонаж, независимо от действителната печалба, реализирана от корабоплавателното дружество, както следва:

До 1 000 нето тона	7 DKK (~0,90 EUR) за 100 нето тона на ден
1 001 — 10 000 нето тона	5 DKK (~0,70 EUR) за 100 нето тона на ден
10 001 — 25 000 нето тона	3 DKK (~0,40 EUR) за 100 нето тона на ден
> 25 000 нето тона	2 DKK (~0,30 EUR) за 100 нето тона на ден

(15) Изчисленият по този начин доход се облага с обичайната ставка на корпоративния данък.

([8]) Заведено под входящ номер TREN(2007) A/25703.
([9]) Заведено под входящ номер TREN(2007) A/38091.
([10]) Описан в раздел 2.2 по-долу.
([11]) Вж. бележка под линия 3. В раздел 2.11.1 на решението се обяснява, че разпоредбите за „принципа на сделката между несвързани лица“ в данъчното право на Дания са приложими също и за режима на данъка върху тонажа на Дания.

(16) Този режим, който се прилага от 1 януари 2001 г., е открит за дружествата, които подлежат на данъчно облагане в Дания (тези с установено място на стопанска дейност в Дания) и които предоставят морски транспортни услуги. Режимът също така е открит за чуждестранните предприятия, които се регистрират в Дания, като преместват там управлението си. По този режим могат да се облагат само приходи, реализирани от морски транспортни дейности.

(17) Корабоплавателните дружества имат право на избор дали да се възползват от режима. Изборът следва да се направи не по-късно от подаването на данъчната декларация за годината, в която дружеството се възползва за първи път от данъчното облагане на тонажа. Решението за избор или отказ от правото на облагане на тонажа е обвързващо за срок от 10 години. В Дания корабоплавателните дружества, които принадлежат към една и съща група дружества, трябва да правят същия избор по отношение на режима на данъка върху тонажа. Когато дружество за морски транспорт се възползва от режима на данъка върху тонажа, всички негови плавателни съдове и операции, които отговарят на условията, попадат под този фискален режим.

(18) Доколкото е известно на Комисията, освен режима на данъка върху тонажа в момента Дания прилага само още една схема в полза на операторите в областта на морския транспорт: тази, с която корабособствениците се освобождават от плащането на данък върху дохода и на осигурителни вноски за моряците, работещи на борда на отговарящи на изискванията плавателни съдове (така наречения DIS режим) ([12]).

2.3. **Срок на действие**

(19) Както се припомня в решението от 7 февруари 2007 г., с писмо от 14 февруари 2006 г. датските власти поемат задължението да оповестят отново изменението, за което е отправено уведомление, в рамките на 10 години. Следователно срокът на действие на мярката, която се проучва, изтича в края на 2015 г.

2.4. **Бюджет**

(20) Както се припомня в решението от 7 февруари 2007 г., датските власти посочват, че това изменение няма да окаже влияние върху бюджетните приходи от съществуващия режим. Индивидуалните помощи няма да бъдат променени от предвиденото изменение.

3. **ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ**

(21) В решението си за откриване на процедура Комисията повдига два основни въпроса по отношение на мярката, за която е отправено уведомление.

— Първо, следва да се определи как Дания би могла да продължи да гарантира, че след въвеждането на мярката, за която е отправено уведомление, данъчните власти на страната ще могат да продължат да установяват всеки опит за избягване на данъци от страна на чуждестранните свързани лица на дружествата за морски транспорт, облагани с данъка върху тонажа в Дания, и да информират чуждата държава, засегната от този опит. В противен случай Комисията се пита дали другите държави, включително другите държави-членки, следва да поемат тежката задача да проверяват всички трансгранични сделки с дружества, облагани съгласно данъка върху тонажа в Дания (повечето от които е твърде вероятно да са дружества със седалище в Дания).

— Второ, Комисията се пита дали неравното третиране по отношение на задължението за предоставяне на информация и документи между бенефициери, които имат само местни свързани дружества, които не подлежат на облагане с данък върху тонажа, и бенефициери, които имат свързани дружества само в чужбина, също ще се окаже законосъобразно. С оглед на съдебната практика по делото Matra ([13]) такова неравно третиране действително може да окаже влияние и върху съвместимостта на режима с изискванията на общия пазар.

(22) Комисията напомня, че мярката за разделяне на счетоводството е решаваща за гарантирането на устойчивостта на режимите на данъка върху тонажа.

(23) По-специално, без ефективно изпълнение на съответната мярка за разделяне на счетоводството, от възможността за избягване на корпоративния данък чрез търговски сделки със свързано дружество, облагано съгласно режима на данъка върху тонажа във въпросната държава-членка, могат да се възползват сектори, различни от морския транспорт, било то във въпросната държава-членка или в други държави.

(24) Комисията също така има опасения, че изменението на мярката за разделяне на счетоводството, за която се отнася уведомлението, ще доведе до ситуация, в която дейности, които подлежат на данъчно облагане в други държави и поради това не се покриват от режима на данъка върху тонажа в Дания, ще се облагодетелстват неоснователно от последния чрез сделки по непазарни цени със свързани дружества, установени в Дания и облагани с данъка върху тонажа в Дания.

([12]) Дело NN 116/98, одобрено с решение на Комисията от 13 ноември 2002 г. Текстът на решението на официалния език се намира на следния интернет адрес: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports-1998/nn116-98.pdf

([13]) Вж. решението на Съда на Европейските общности по делото Matra от 15 юни 1993 г., дело C-225/91, Matra срещу Комисията, и по-специално точка 41 от него: „41 В тази връзка следва да се отбележи, че въпреки че предвидената в членове 92 и 93 процедура предоставя голяма свобода на Комисията, а при някои условия и на Съвета, при вземането на решение относно съвместимостта на системата за държавна помощ с изискванията на общия пазар, от общата схема на Договора е ясно, че тази процедура никога не трябва да води до резултат, който е в противовес с конкретните разпоредби на Договора (решение по дело 73/79 Комисията срещу Италия [1980] ECR 1533, параграф 11). Съдът също така се произнася, че тези аспекти на помощта, които противоречат на конкретни разпоредби на Договора, различни от членове 92 и 93, може да бъдат дотолкова неразривно свързани с обекта на помощта, че да не разрешават самостоятелната им оценка (решение по дело 74/76 Iannelli срещу Meroni [1977] ECR 557).“

(25) Комисията отбелязва, че датските данъчни власти все пак биха могли да запазят възможността да извършват последващи проверки на сделки в рамките на група, включващи единствено дружества, облагани с данъка върху тонажа в Дания.

4. МНЕНИЕТО НА ДАТСКИТЕ ВЛАСТИ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА РАЗСЛЕДВАНЕ

(26) С писмо от 15 март 2007 г. ([14]) датските власти реагират на решението за откриване на процедура, като отбелязват, че нямат допълнителни коментари и следователно се позовават на отговорите си, дадени по-рано с писма от 22 ноември 2005 г., 30 юни 2006 г. и 29 септември 2006 г.

(27) В писмото от 22 ноември 2005 г. е упоменато следното: „Режимът, за който е отправено уведомление, няма да включва прехвърляне на държавни ресурси към дружествата бенефициери. Това е смекчаване на изискването за предоставяне на информация и документиране, което няма икономическа стойност само по себе си. Следователно режимът, за който е отправено уведомление, не включва други допълнителни финансови или фискални ползи и т.н., в сравнение с режимите, одобрени по-рано от Комисията. Корабоплавателните дружества, които се облагат с данък върху тонажа, трябва да се придържат към принципа на сделката между несвързани лица при всички свои контролирани сделки. Режимът, за който е отправено уведомление, не променя това. Той включва само смекчаване на изискването за документиране в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица за определени контролирани сделки.“

(28) В писмото си от 30 юни 2006 г. датските власти посочват, че преди влизането в сила на Закон № 408 от 1 юни 2005 г. задължението да се предоставят информация и документи е касаело единствено трансграничните сделки между свързани дружества. Посоченият закон е разширил това задължение и за сделките между дружество, облагано с данък върху тонажа в Дания, и свързано дружество, което не се облага с данък върху тонажа и което подлежи на данъчно облагане в Дания.

(29) В писмото си от 29 септември 2006 г. датските власти посочват следното по отношение на въпроса дали чужди държави, включително другите държави-членки на ЕС, следва да поемат тежката задача да проверяват всички трансгранични сделки с дружества, облагани с данъка върху тонажа в Дания:

„Данъчните власти на дадена държава са задължени да проверяват отчетите за доходите на предприятията и на лицата, чиито доходи подлежат на облагане с данъци в нея. Съгласно международните ангажименти може също да е необходимо да предават информация и на други държави — по своя инициатива или при поискване.

Данъчните власти на държавата-членка би трябвало сами да решават как да изпълняват контролните си функции. За датските данъчни власти е изключително важно данъчните приходи на Дания да бъдат гарантирани, като се вземат предвид наличните ресурси. Това също така означава, че контролната им дейност ще бъде концентрирана естествено върху данъчнозадължените лица, чиито доходи подлежат на облагане и които са определени като изискващи непосредствено наблюдение след оценка на риска.

Предложеното изменение на режима на данъка върху тонажа в Дания не променя това положение. Напротив, то може да окаже влияние върху възможностите на датските данъчни власти да се съобразяват с исканията за информация от данъчните власти на други държави.

Когато се касае по-специално за трансферни цени, може да се окаже трудно постфактум да се получат нужните доказателства, че сделките в рамките на дадена група са извършени в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица. Често базата за сравнение, която се използва при оценяването, е непълна. Поради това е значително по-лесно да се получат нужните документи по време на извършването на сделките в рамките на групата. Задължението да се предоставят документи е ясен стимул за редовно осигуряване на документи, които да подкрепят заключението, че сделките в рамките на групата са извършени в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

Значението на изменението, за което е отправено уведомление, е, че тези, които подлежат на облагане с данък върху тонажа, се освобождават от задължението да предоставят документи, ако сделките касаят чуждестранните дружества от групата. Когато бъдат освободени от това задължение, за тези лица няма да важи същото изискване да осигуряват редовно или изобщо да осигуряват документи, за да подкрепят заключението, че сделките с тези дружества от групата са извършени в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица. При искане от друга държава за предоставяне на информация то може да бъде изпълнено, ако такава документация съществува, например счетоводните отчети на дружествата заедно с оправдателните документи. Въпреки това датските данъчни власти няма да имат правото да изискват да бъде предоставени нови документи единствено за целите на данъчните власти на друга държава. Ако едно данъчнозадължено лице не подлежи на изискването за предоставяне на документи, няма да е възможно например да се изисква това лице да изготви сравнителен анализ в полза на друга държава. В този смисъл освобождаването може да бъде в ущърб на другите държави.“

(30) В същото писмо от 29 септември 2006 г. се споменава следното по въпроса дали след въвеждането на мярката, за която е отправено уведомление, изискването за разделно счетоводство ще остане устойчива мярка срещу всеки опит за избягване на данъци от страна на чуждестранни свързани дружества на дружествата за морски транспорт, облагани с данъка върху тонажа в Дания:

„За да бъде възможно това, ще се изисква поне всички лица, чиято дейност се облага с данък върху тонажа, заедно с чуждестранните дружества от групите им да бъдат проверявани всяка година и в тази връзка всички сделки между двете страни да бъдат проверявани. Това все пак би било напълно нереалистично. От датските данъчни власти се изисква да подредят по степен на важност ресурсите си и да опитат да оптимизират контролната си дейност.

([14]) Заведено под входящ номер TREN(2007) A/26997.

Приложимите правила показват, че са правени опити да се създаде възможно най-добрата мярка (разделно счетоводство) срещу избягването на данъци. Изменението, за което е оправено уведомление — освобождаване от задължението за предоставяне на информация и документи — ще отслаби незначително тази мярка. Вследствие на това е уведомлението до Комисията.“

(31) С гореспоменатото писмо датските власти обявяват, че изменението ще подкопае незначително мярката за разделното счетоводство, като обаче уточняват, че „незначително наистина означава незначително“. Според датските власти „това изменение няма да бъде от значение, когато другата държава-членка, засегната от трансграничната сделка, също има режим на данък върху тонажа. Могат да възникнат проблеми единствено с държави, които не са въвели такъв данък върху тонажа. Все пак ще бъде от значение дали самата държава е въвела задължение за предоставяне на документи или не е счела за необходимо да налага такова задължение на данъчнозадължените си лица.“

(32) На въпроса как ще обосноват неравното третиране — по отношение на задължението да се предоставят информация и документи — между дружествата, чиято дейност се облага съгласно режима на данъка върху тонажа в Дания, и тези, чиято дейност не се облага съгласно този режим (но които са данъчнозадължени по отношение на корпоративния данък в Дания), датските власти отговарят, че специалният отчет за доходите, включително невъзможността да се правят приспадания, означава, че задължението да се предоставят информация и документи е с по-малко значение за лицата, чиято дейност се облага с данък върху тонажа.

5. СТАНОВИЩА, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

(33) Само една заинтересована страна, Датската асоциация на корабособствениците, *Danmarks Rederiforening*, реагира на публикуването на известието, с което се резюмира решението за откриване на процедура в Официален вестник.

(34) С писмо от 19 юли 2007 г. ([15]) Датската асоциация на корабособствениците припомня, че всяко датско корабоплавателно дружество трябва, както и преди, да действа съгласно условията на сделката между несвързани лица, както вътрешно — между дейността, облагана с данък върху тонажа, и общата дейност, — така и външно — по отношение на чуждестранните дружества от групата. Също така всяко дружество е длъжно да продължава да има готовност за предоставяне на данни за прилаганите цени.

(35) Датската асоциация на корабособствениците подчертава, че съгласно мярката, за която е отправено уведомление, дружествата не би трябвало да предоставят предварително информацията във връзка с търговските сделки с чуждестранни свързани дружества, а само когато тази информация се изисква.

(36) По въпроса дали е законно да третират по различен начин дружествата по отношение на административните процедури, Датската асоциация на корабособствениците посочва, че мнението на Комисията не би могло да бъде такова, че едни дружества следва да понасят ненужни административни тежести, наложени им единствено, за да бъдат третирани еднакво в условия на конкуренция с други дружества, по отношение на които властите считат, че въпросните процедури са необходими.

6. МНЕНИЕТО НА ДАНИЯ ОТНОСНО СТАНОВИЩАТА НА ТРЕТИ СТРАНИ

(37) Дания не е изпратила мнение относно становището, представено от Датската асоциация на корабособствениците.

7. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

7.1. Наличие на помощ съгласно член 87, параграф 1 от Договора за ЕО

(38) Съгласно член 87, параграф 1 от Договора за ЕО всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка под каквато и да е форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производство на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, ще се счита за несъвместима с общия пазар.

(39) Чрез режима на данъка върху тонажа датските власти предоставят преимущество, като намаляват корпоративния данък, който този сектор иначе би трябвало да плаща, използвайки ресурси на държава-членка, и по този начин поставят в по-благоприятно положение определени предприятия, тъй като мярката е специално предвидена за сектора на международното корабоплаване. Такава помощ заплашва да наруши конкуренцията и може да засегне търговията между държавите-членки, тъй като тези транспортни дейности се извършват основно на световния пазар.

(40) Комисията счита, че мярката, за която е отправено уведомление, не променя квалифицирането на режима като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО.

(41) В този контекст основният очакващ решение въпрос е да се определи дали предвидената мярка би изменила оценката, направена в решението на Комисията от 12 март 2002 г. ([16]) относно цялостната съвместимост на режима с общия пазар.

7.2. Съвместимост на мярката

(42) Съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО помощ, която има за цел да улесни развитието на някои икономически дейности, може да се счита за съвместима с общия пазар, когато такава помощ не засяга по неблагоприятен начин условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес, и следователно тази разпоредба предоставя възможна база за освобождаване от общата забрана за държавна помощ. Комисията счита, че в настоящия случай мярката, за която е отправено уведомление, трябва да се разглежда съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО.

([15]) Заведено под входящ номер TREN(2007) A/38091.

([16]) Вж. бележка под линия 3.

(43) По-специално помощ, която е в полза на морския сектор, следва да бъде разглеждана с оглед на Насоките на Общността относно държавната помощ за морския транспорт от 2004 г. ([17]) (наричани по-долу „Насоките“).

7.2.1. *Спекчаване на мерките за разделяне на счетоводството*

(44) Както се припомня в решението за откриване на процедура, едно от основните условия за съвместимост на режимите на данъка върху тонажа с общия пазар е изпълнението на мерките за разделяне на счетоводството, приложени към такива режими. По-специално това условие е посочено в раздел 3.1, последната алинея от Насоките, която гласи, че „в случаите, когато дружеството корабособственик осъществява и други търговски дейности, ще се изисква прозрачно счетоводство с цел да се предотврати „прехвърлянето“ към дейности, които не са свързани с корабоплаване.“

(45) Мерките за разделяне на счетоводството, които са неделима част от режима, са предназначени да гарантират, че от режима няма косвено да се облагодетелстват дейности, различни от морския транспорт, във въпросната държава-членка или в която и да е друга държава-членка, или в трета държава. Ако измененият режим на данъка върху тонажа евентуално доведе до облагодетелстване от режима на данъка върху тонажа в Дания на дейности, различни от морския транспорт, неговата съвместимост би следвало да се постави под въпрос.

(46) Една от основните мерки за разделяне на счетоводството е проверката — въз основа на принципа на сделката между несвързани лица — на търговските сделки между дружества, облагани с данъка върху тонажа, и дружествата, които вероятно са свързани с тях, (или тази част от въпросните дружества, която подлежи на облагане със стандартен корпоративен данък), независимо дали тези свързани дружества са местни или чуждестранни предприятия.

(47) Всъщност дори ако датските власти считат, че изискването за представяне на информация и документиране няма икономическа стойност само по себе си, то в действителност е свързано с финансовите сделки, които са с икономически характер *per se*; без ефективно изпълнение на мярката за разделяне на счетоводството, касаеща търговските сделки, от възможността за избягване на корпоративния данък чрез търговски сделки със свързано дружество, облагано съгласно режима на данъка върху тонажа във въпросната държава-членка, могат да се възползват сектори, различни от морския транспорт, независимо дали във въпросната държава-членка или в други държави, без това да е оправдано от която и да е позволена от закона цел от общ интерес.

(48) В допълнение Комисията счита, че в случаите, когато мерките за разделяне на счетоводството се окажат неефективни или е вероятно да бъдат неефективни, дори отчасти, режимът на данъка върху тонажа може да създаде възможност за избягване на данъка, което ще бъде в ущърб на другите държави-членки или държавите от ЕИП.

(49) Поради това смекчаването на мерките за разделяне на счетоводството трябва да се разглежда като отрицателно въздействие върху условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес. При тези условия режимът би бил несъвместим с общия пазар.

7.2.2. *Разликата между местни свързани дружества и чуждестранни свързани дружества*

(50) В допълнение Комисията разбира, че датските власти, както и преди, възнамеряват да продължат да проверяват — прилагайки мярката за разделяне на счетоводството, основаваща се на принципа на сделката между несвързани лица — сделките между две свързани дружества, когато дейността на едното от тях се облага с данък върху тонажа, но само когато и двете подлежат на данъчно облагане в Дания.

(51) Следователно, въпреки че проверката на вътрешнонационалните сделки с дружество, чиято дейност се облага с данък върху тонажа, ще остане под надзора и отговорността на датските данъчни власти, то проверката на трансграничните сделки между дружество, облагано с данък върху тонажа в Дания, и чуждестранно свързано дружество, остава отговорност на съответната чужда държава, което ще доведе до липса на надзор и наблюдение по отношение на международните финансови сделки.

(52) Вследствие на това с мярката, за която е отправено уведомление, се изменя режимът на данъка върху тонажа на Дания, одобрен от Комисията през 2002 г. ([18]), така че дружествата, облагани с данък върху тонажа, да бъдат освободени от изискванията, които са били в сила през 2002 г. Дейности, различни от морския транспорт, извършвани в друга държава-членка или държава от ЕИП от предприятие, свързано с предприятие, което се облага с данък върху тонажа в Дания, могат много по-лесно да се облагодетелстват от данъка върху тонажа в Дания и да избегнат стандартния корпоративен данък в съответната държава-членка или държава от ЕИП. Дания признава това, когато отбелязва, че въпросната мярка за разделяне на счетоводството ще бъде отслабена „незначително“. Все пак за всички дружества в този сектор би следвало да се прилагат принципите на недискриминация и равно третиране; датските власти приемат, че измамите и избягването на данъци са нещо необичайно при търговските сделки, въпреки това, ако случаят е такъв, извършването на проверки е наложително с цел да се осигури точна практика при международните сделки.

(53) Комисията счита, че мярката за разделяне на счетоводството, касаеща сделките в рамките на групата, трябва да предпазва от нарушения на общия пазар, които произлизат от предимствата за свързаните дружества както в съответната държава-членка, така и в другите държави-членки. В противен случай последствията от избягването на данъци чрез дружество, облагано с данък върху тонажа, биха повлияли сериозно върху функционирането на общия пазар.

([17]) ОВ C 13, 17.1.2004 г., стр. 3.

([18]) Вж. бележка под линия 3.

(54) Вследствие на това Комисията счита, че държавата-членка, която е въвела режим на данък върху тонажа, трябва да третира трансграничните сделки в рамките на групата (трансгранични сделки, които биха облагодетелствали свързаните дружества в която и да е друга държава-членка или държава от ЕИП) така, сякаш тези сделки облагодетелстват такива дружества в същата държава-членка. Това означава, че за целите на прилагането на мярката за разделяне на счетоводството по отношение на сделките в рамките на групата държавата-членка трябва да приложи същите стандарти при сделките на едно дружество, облагано с данък върху тонажа, с чуждестранно свързано дружество, по начина, по който ги прилага при сделки с местно свързано дружество, което не се облага с данък върху тонажа.

(55) Съгласно принципите на недискриминация и равно третиране държавата-членка, която прилага данък върху тонажа, трябва да наложи същото задължение за предоставяне на информация и документи, съгласно въпросната мярка за разделяне на счетоводството, върху вътрешнонационалните сделки (които могат да бъдат в ущърб на тази държава-членка) и върху трансграничните сделки (които могат да бъдат в ущърб на други държави-членки или държави от ЕИП). Тази информация несъмнено е от първостепенно значение за проверката на трансферните цени в група от дружества.

(56) Като облекчава проверките, които датските власти трябва да извършват при сделки между дружество, чиято дейност се облага с данък върху тонажа в Дания, и някое от неговите чуждестранни свързани дружества, Дания не спазва принципите на недискриминация и равно третиране. По този начин Дания би прехвърлила поне част от тежестта на проверката за спазването на целите на системата и за възможно последващо нарушение на общия пазар на другата държава-членка и държавата от ЕИП, където дейността на свързаното дружество, което не се облага с данък върху тонажа и участва в сделката, подлежи на облагане.

(57) Следователно Комисията прави заключението, че мярката, за която е отправено уведомление, ще доведе до значително отслабване на мярката за разделяне на счетоводството в друга държава-членка или държава от ЕИП.

(58) Нещо повече, Комисията счита неравното третиране за неоправдано по отношение на задължението да се предоставят информация и документи между бенефициери, които имат единствено местни свързани дружества, неподлежащи на облагане с данък върху тонажа, и бенефициери, които имат и свързани дружества в чужбина. Следователно по този начин мярката би довела до неоправдано нарушаване на конкуренцията между дружества, които имат свързани дружества в чужбина, и други, които нямат такива.

(59) В резултат на това мярката, за която е отправено уведомление, ще засегне условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес по смисъла на член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО, и няма да изпълнява изискването, съдържащо се в раздел 3.1, последната алинея от Насоките. Следователно въпросната мярка следва да се обяви за несъвместима с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО.

7.3. **Заключение**

(60) В заключение Комисията счита, че мярката, за която е отправено уведомление, би довела до нарушения, противоречащи на общия интерес по смисъла на член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО, и следователно ще направи режима на данъка върху тонажа в Дания несъвместим с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Мярката, за която е отправено уведомление и която се състои в отмяна на задължението за корабособствениците, чиято дейност се облага с данък върху тонажа в Дания, наложено на всички други дружества, да предоставят на датските данъчни власти търговска информация за всички търговски сделки със свързани дружества, които са установени в други държави, въз основа на Закон № 408 от 1 юни 2005 г., е несъвместима с общия пазар.

Съответно не се разрешава привеждането в действие на мярката.

Член 2

Дания уведомява Комисията в срок от два месеца от уведомлението за настоящото решение за мерките, предприети за неговото спазване.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Кралство Дания.

Съставено в Брюксел на 17 юни 2009 година.

За Комисията

Antonio TAJANI

Заместник-председател